

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobce: **I.A.**, nar., státní příslušnost Moldavská republika, bytem, zast. JUDr. Miloslavem Gregorem, obecným zmocněncem, Vicenický žleb 941, 675 71 Náměšť nad Oslavou, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, P. O. Box 78, 130 51 Praha 3, o správní vyhoštění, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8.1.2013, č. j. CPR-6089-2/ČJ-2012-930310-V217,

takto:

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 8.1.2013, č. j. CPR-6089-2/ČJ-2012-930310-V217 **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 22.1.2013 doručenou dne 25.1.2013 Městskému soudu v Praze a následně usnesením ze dne 1.2.2013, č. j. 2 A 5/2013-11 postoupenou Krajskému soudu v Brně, se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 8.1.2013, č. j. CPR 6089-2/ČJ-2012-930310-V217, kterým žalovaná podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Kraje Vysočina, Oddělení pobytových agend (dále jen správní orgán prvního stupně) ze dne 3.5.2012, č. j. KRPJ-38027/ČJ-2012-160026-SV, a kterým toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců) uloženo

správní vyhoštění a doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena v délce tří let, neboť žalobce byl na území zaměstnán bez povolení k zaměstnání, ačkoli je toto podmínkou výkonu zaměstnání. Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států EU, byla v souladu s ust. § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců stanovena od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky. Doba k vycestování z území České republiky byla dle ust. § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovena do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

Žalobce v žalobě namítá, že dne 3.5.2012 byl správním orgánem prvního stupně proveden výslech žalobce pouze formou otázek policistky, aniž by byl žalobci dán prostor k úplnému a souvislému vyličení všech rozhodných skutečností. Žalobce namítá, že správní orgány nezjistily náležitě skutkový a právní stav, v důsledku čehož došlo k vydání rozhodnutí, které je v rozporu se zákonem. Rozhodnutí podle názoru žalobce nesprávně interpretuje ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona o pobytu cizinců ve vztahu k ust. § 118 odst. 1 téhož zákona, a to proto, že nebyly zohledněny další významné skutečnosti. Žalobce namítá, že je jednatelem a společníkem obchodní společnosti O. P., s.r.o., IČ 26942747, kde vykonává činnosti v zájmu a pro potřeby této společnosti. Správní orgán prvního stupně i odvolací orgán podle názoru žalobce nesprávně reflektovaly pracovní pozici žalobce u této obchodní společnosti, a to již proto, že jim není jasné, zda jde o zaměstnance nebo o osobu samostatně výdělečně činnou.

S ohledem na shora uvedené žalobce navrhuje, aby soud rozsudkem rozhodnutí žalovaného zrušil a věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 19.3.2013 k námitce, že žalobci nebyl dán prostor k úplnému a souvislému vyličení všech okolností, uvádí, že v závěru protokolu byla žalobci dána možnost se vyjádřit, tento však pouze uvedl, že je zde spoustu let, chtěl požádat o trvalý pobyt a zůstat zde bydlet. Žalovaná dále uvádí, že žalobce svým podpisem potvrdil, že proti obsahu nemá námitek, nežádá provedení jeho změn ani doplnění. K námitce, že správní orgány nesprávně reflektovaly pracovní pozici žalobce u společnosti O. P., s.r.o., žalovaná uvádí, že dle sdělení jednatelky společnosti O. P., s.r.o. byl žalobce jednatelem společnosti a současně byl u společnosti zaměstnán na hlavní pracovní poměr v profesi přípravné stavební práce od data 1.9.2007. Dále bylo správnímu orgánu sděleno, že z pozice hlavního pracovního poměru byl žalobce evidován u společnosti jako zaměstnanec a z hlediska daní z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků podepsal prohlášení a jeho pravidelná měsíční mzda podléhala výpočtu dle platných zákonů let 2007, 2008, 2009, 2010, 2011. Z uvedeného podle názoru žalované vyplývá, že žalobce ve společnosti O. P., s.r.o. pracoval od 1.9.2007 bez povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, čímž naplnil skutkovou podstatu ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona o pobytu cizinců.

V reakci na vyjádření žalované byla soudu doručena replika, v níž žalobce namítá, že postup žalované je nesprávný a nezákonný, jelikož se nevypořádala s tím, že žalobce byl a je jak společníkem, tak jednatelem ve společnosti O. P., s.r.o., což bylo doloženo, a namísto toho se zabývala další činností žalobce ve společnosti. Žalobce poukazuje na pracovní postavení jednatele nebo společníka podle obchodního zákoníku.

Dne 18.9.2013 bylo soudu doručeno doplnění žaloby, v němž žalobce namítá, že osoba tlumočníka přítomného u výslechu dne 3.5.2012 není v seznamu znalců a tlumočnicků, že žalobce nebyl řádně obeznámen s právní terminologií (např. mzda, účinky dopadu do

osobního a rodinného života) v mateřském jazyce a že byl pomocí sugestivních otázek vmanipulován do pozice nelegálně pracujícího cizince. Z protokolu je podle názoru žalobce zjevné, že žalobce řadě otázek nerozuměl, nebo mu nebyly dostatečně vysvětleny. Závěrem žalobce namítá, že správní orgán se zcela nedostatečně zabýval otázkou přiměřenosti ve smyslu ust. § 174a zákona o pobytu cizinců, jelikož jinak by se správní orgán dozvěděl, že žalobce je rodinným příslušníkem občana EU, neboť manželka i děti jsou občany Rumunska.

Dne 2.4.2014 byl soudu doručen přípis žalované, že dne 24.3.2014 bylo vydáno rozhodnutí, kterým bylo zrušeno rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 3.5.2012, č. j. KRPJ-38027/ČJ-2012-160026-SV a nabylo právní moci dne 25.3.2014.

V nyní posuzované věci bylo žalobci uloženo správní vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona o pobytu cizinců.

Soud konstatuje, že ačkoliv soud při přezkoumání rozhodnutí žalované vychází ve smyslu ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, nemohl soud odhlédnout od skutečností, které nastaly po podání žaloby. Touto skutečností je v daném případě vydání nového rozhodnutí ze dne 24.3.2014, č. j. CPR-15448-7/ČJ-2013-930310-C220, kterým byla podle ust. § 101 písm. e) správního řádu, v návaznosti na ust. § 122 odst. 7 zákona o pobytu cizinců zrušena platnost rozhodnutí o správním vyhoštění vydaného správním orgánem prvního stupně dne 3.5.2012 pod č. j. KRPJ-38027/ČJ-2012-160026-SV. Správní řízení ve věci správního vyhoštění zahájené 3.5.2012 se stalo bezpředmětným, mělo být zastaveno a rovněž žalobou napadené rozhodnutí žalovanou zrušeno. Za tohoto stavu soud dospěl k závěru, že nelze než žalobou napadené rozhodnutí žalované, jímž bylo rozhodováno o odvolání žalobce, rovněž zrušit, neboť za stavu, kdy byla zrušena platnost rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, rozhodnutí žalované samo o sobě nemůže obstát.

Vzhledem ke shora uvedenému nezbylo soudu než dle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit správnímu orgánu k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byl úspěšný žalobce, ze soudního spisu však nevyplývá, že by mu nějaké náklady řízení vznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. dubna 2014

JUDr. Milada Haplová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová